

Kjara Lubik: Sveopšte bratstvo

Kjara Lubik je 8. maja 2004. u Štutgartu u Nemačkoj govorila pred oko 9000 osoba na prvom skupu inicijative »Zajedno za Evropu«. U tom istorijskom trenutku ponudila je ključ za izgradnju mira na evropskom kontinentu i u čitavom svetu: stvarati fragmente sveopšteg bratstva.

Sveopšte bratstvo jeste i bilo je duboka ljudska težnja, prisutna, na primer, u velikim dušama.

Martin Luter King je rekao: »Sanjam da će ljudi jednog dana (...) postati svesni da su stvoreni da žive zajedno kao braća (...); (i) da će bratstvo (...) biti na dnevnom redu poslovnog čoveku i vodilja čoveku na vlasti.«[\[1\]](#)

Mahatma Gandi je o sebi govorio: »Moje poslanje nije samo bratstvo indijskog naroda, (...) nego se preko ostvarenja slobodne Indije nadam ostvarenju i razvijanju poslanja bratstva svih ljudi.«[\[2\]](#)

Sveopšte bratstvo bilo je i projekat osoba koje nisu bile nadahnute verskim motivima. I sam projekat Francuske revolucije imao je geslo: »Sloboda, jednakost, bratstvo«. Stvarajući demokratska uređenja, mnoge zemlje su bar delimično uspele da ostvare slobodu i jednakost, ali to ne vredi za bratstvo koje je više nagoveštavano nego življeno.

Sveopšte bratstvo najviše je naveštavao Isus Hrist. On nam je i pokazao kako ga ostvariti. Objavivši nam Božje očinstvo, srušio je zidove podela između »jednakih« i »drugačijih«, između prijatelja i neprijatelja. Oslobodio je svakog čoveka od zarobljenosti, od bezbroj oblika podređenosti i ropstva, od svakog nepravednog odnosa, izvršivši tako autentičnu egzistencijalnu, kulturnu i političku revoluciju.

Mnoge duhovne struje tokom vekova nastojale su da ostvare tu revoluciju. Jedan zaista bratski život bio je smeli projekat upornog Franje Asiškog i njegovih prvih sledbenika.[\[3\]](#) Njihov život je zadivljujući primer bratstva koje, uz sve muškarce i žene, obuhvata i svekoliki svemir s bratom Suncem, Mesecom i zvezdama...

Za ostvarenje opšteg bratstva Hristos nam je darovao jedno sredstvo, a to je ljubav: velika ljubav, nova ljubav, drugačija od one koju obično poznajemo. On je preneo na zemlju način kako se voli u Nebu. Ta ljubav zahteva da volimo sve ljude. Dakle, ne samo rodbinu i prijatelje. Traži da volimo simpatičnog i antipatičnog, sunarodnika i stranca, Evropljanina i doseljenika, pripadnika vlastite Crkve i onoga koji dolazi iz neke druge, iz vlastite religije kao i iz drugih. [...]

Ta ljubav traži da volimo i neprijatelja i da mu oprostimo ako nam je učinio nešto nažao. [...]

Govorim o ljubavi koja ne pravi razlike, nego uključuje sve osobe s kojima se neposredno ili posredno srećemo tokom dana: one koji su fizički pored nas, kao i one o kojima govorimo ili o kojima se govori; one za koje radimo iz dana u dan, one o kojima saznamo poneku vest preko novina ili televizije. Jer tako voli Bog Otac, koji šalje sunce i kišu svoj svojoj deci, dobrima i zlima, pravednicima i nepravednicima (up. *Mt* 5, 45).

Drugi zahtev te ljubavi jeste da voli prva. Ljubav koju je Isus doneo na zemlju je bezinteresna ljubav. Ne

očekuje ljubav od drugog, štaviše, uvek preuzima inicijativu, kao što je sam Isus učinio dajući život za nas kad smo još bili grešnici i kad nismo voleli.

[...] Ljubav koju je doneo Isus nije platonska ni sentimentalna ljubav, ili ljubav na rečima, nego konkretna ljubav. Traži konkretna dela. A to je moguće ako postanemo sve svima: bolesni s bolesnima, radosni s radosnima, zabrinuti i bez sigurnosti, gladni, siromašni – s drugima. A kad u sebi osetimo ono što oni osećaju, djelujmo u skladu s tim.

[...] Kada tu ljubav živi više osoba, ona postaje uzajamna, i upravo to Isus najviše naglašava: »Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas« (Iv 13, 34). Tu zapovest On naziva svojom i »novom«.

Na tu uzajamnu ljubav nisu pozvani samo pojedinci nego i grupe, pokreti, gradovi, regioni, države. Današnje vreme traži od Isusovih učenika da zadobiju »društvenu« svest o hrišćanstvu. Više nego ikada neodložno je potrebno voleti domovinu drugoga kao svoju vlastitu. [...]

Ta ljubav, koja svoje savršenstvo dostiže u uzajamnosti, izražava snagu hrišćanstva jer privlači na ovu zemlju samu Isusovu prisutnost među nama ljudima. Nije li On rekao: »Gde su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ja sam među njima« (Mt 18, 20)? Nije li to Njegovo obećanje jamstvo bratstva? Ako je s nama On, Brat u najvišem smislu te reči, kako da se međusobno ne osećamo kao braća i sestre?

[...] Neka Duh Sveti svima nama pomogne da u svetu u kojem se nalazimo stvaramo sve šire fragmente sveopšteg bratstva, živeći ljubav koju nam je Isus doneo iz Neba.

Kjara Lubik

[1] Up. Martin Luther King, Govor uoči Božića 1967. godine u Atlanti.

[2] M. K. Gandh, *Antichi come le montagne*, Milano 1970, s. 162.

[3] Up. kard. R. Etchegaray, Homilija povodom Jubileja franjevačke porodice, u: *L'Osservatore Romano*, 12 april 2000, s. 8.